dlouho bude moci lid československý ve svém Masarykovi viděti svůj stát. A to jest asi, co především přeje národ sobě i presidentovi k jeho narozeninám. —n—

Úmrtí dra Fiedlera. Česká věda právnická utrpěla v posledn době řadu bolestných ztrát; po Ottovi, Storchovi zaznamenáváme dne 28. ledna t. r. úmrtí dra Frant. Fiedlera, jednoho z našich nejlepších právníků, národohospodářův a politikův. Dr. Fiedler se narodil r. 1858 ve Dvorech u Prachatic, byl napřed profesorem pražské obchodní akademie a konečně řádným profesorem věd právních a státních na pražské technice. Byl též radou zemského výboru Českého, od r. 1901 říšským a zemským poslancem za Karlín a r. 1905 dostal odchodem Pražákovým uprázdněnou stolici veřejného práva na Karlově universitě; r. 1907 se pak stal ministrem obchodu ve vládě Beckově. Dr. Fiedler byl věhlasným odborníkem jak v oboru práva správního (sem spadají hlavně jeho spisy o obecním statku a přepracování i vydání děl Pražákových), tak ve vědě národohospodářské; zde se zabýval zejména zemědělskou politikou (díla Zemědělská politika, Zemědělské zákony, Úvěr zemědělský a j.), potom mistrně vylíčil po stránce hospodářské i politické rakousko-uherský dualism ve spisech Rakousko-uherská vyrovnání po r. 1878 a Dualism rakousko-uherský. R. 1920 napsal dr. Fiedler své poslední velké dílo Socialism před válkou a po válce, jistě nejlepší kniha, jaká u nás dosud po převratu o problémech socialismu a socialisace byla napsána.

Čeho dlužno při úmrtí dra Fiedlera litovati jest, že muži tak znamenitému nebylo umožněno zaujmouti ve veřejném a politickém životě osvobozené vlasti místo jeho hodné. Litovati jest toho tím více, čím méně jest u nás jedinců, kteří by přicházeli do života veřejného s takovou vědeckou erudicí, jakou vynikal dr. Fiedler. Režný.

In memoriam Ferd. Pantůček. Příliš často bohužel jsme nuceni vzpomínati na těchto místech smrti vynikajících českých právníků. Nyní odešel jeden z předních představitelů praxe práva veřejného — první president Nejvyššího správního soudu Dr. Ferdinand Pantůček. Musíme však i my připomenouti si význačnou jeho činnost při budování prvního řádu naší republiky. Právem nazval jej náměstek předsedy vlády Stříbrný jedním ze spolubudovatelů státu. — Ještě před převratem, dokud působil ve Vídni, jsa právníkem, jehož vynikající schopnosti theoretické i praktické byly obecně uznávány, připravoval zákony, jež měly býti prvými budoucího státu československého, a při převratu súčastnil se činně a způsobem rozhodujícím na vzniku prvých zákonů republiky, zejména prozatímní ústavy. Jeho článek v Národních Listech ku prvému výročí 28. října, jest mimochodem řečeno, jedním z velmi málo obecně přístupných příspěvků líčících genesi prvé ústavy státu československého. Jeho přičiněním pak stal se Nejvyšší správní soud v krátké době tribunálem získavším si úcty a důvěry ve všech vrstvách obyvatelstva. je.

Přednášky dra Hotowtze o naší obchodní politice. Přednášky tyto byly prosloveny 27. ledna 1925 v národohospodářské společnosti a 3. února 1925 v Jednotě přátel Masar. akad. práce. Z přednášek těchto, jejichž základním tonem byl postulát takové obchodní politiky, která by umožnila našemu průmyslu co největší vývoz (podobně jako dr. Schuster, o jehož přednášce referováno v prosincovém čísle Všehrdu) sluší vyzvednouti zejména tyto úvahy řečníkovy: nestačí uzavírati jen obchodní smlouvy na základě doložky největších výhod, nýbrž nutno i našemu průmyslu zabezpečiti jeho velká, přirozená odbytiště v nástupnických a balkánských státech dalekosáhlým preferenčním režimem mezi námi a těmito státy navzájem. Nutno pracovati na hospodářském sblížení a sjednocení, k němuž by event. snad někdy i Rusko a blízký Orient přistoupil. Řečník ukázal na příkladu americkém, jak